

PLEWIENIE (1) *sb n*

L sg plewi(e)niu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyrwanie, usuwanie chwastów spośród roślin uprawnych [czego]: A chcesz Pánie iż poydzyemy á wyplewiemy tho? Odpowiedział im: Niechaycie/ áby fie przy tym plewieniu kákolú y pśzenicá poľpoľu z nim nie wyrwáľą [*Et ait: Non, ne forte colligentes zizania, eradicetis simul aim eis et triticum. Vulg Matth 13/29*]. *RejPos 52.*

Cf PELENIE, **PIELCIE**, [PLENIE], PLEWIĆ, PLEWIDŁO

MC